

חלקי - פרשת תזריע		
מחוק מדבש	וילנא	יום
תקס-תקסו	מה ע"א	ראשון
תקסו-תקעב	מה ע"ב	שני
תקעב-תקעז	מו ע"א	שלישי
תקעז-תקפד	מו ע"ב	רביעי
תקפד-תקצא	מו ע"א	חמישי
תקצא-תקצז	מו ע"ב	שישי
תקצז-תרד	מח ע"א	שבת

**על
הפרשה
ועניני
דיומא**

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרוש

עלון מס' 239 | פרשת חוקת תשפ"ג

יו"ל בעדהשי"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

העוסק בתורה נחשב בעומד כל היום על הר סיני ומקבלה

וידבר יהו"ה אל משה ואֵל אהרן לאמר, זאת חקת התורה אשר צוה יהו"ה לאמר וגו', רבי יוסי פתח (דברים ד מד) וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל, תא חזי, מלין דאורייתא, קדישין אינון, עלאין אינון, מתיקין אינון, כמה דכתיב (תהלים יט יא) הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש וגו', מאן דאשתדל באורייתא, כאלו קאים כל יומא על טורא דסיני וקביל אורייתא, הדא הוא דכתיב (דברים כו ט) היום הזה נהיית לעם, והא אוקמוה חברייא.

בשחוזרים בתשובה קורא השם יתברך לצדיקים לבטל גזרות

זכאה חולקיהון דצדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי, ואף על גב דאינון באתר אחרא

מתוך מדבש

העוסק בתורה נחשב בעומד כל היום על הר סיני ומקבלה

וידבר יהו"ה אל משה ואֵל אהרן לאמר, זאת חקת התורה אשר צוה יהו"ה לאמר וגו', כדי לפרש פסוק זה רבי יוסי פתח לפרש מה שכתוב וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל לקמן מפרש מה בין "זאת חקת התורה" לבין "וזאת התורה", ותחלה מקדים בשבחה של תורה, ואמר תא חזי, מלין דאורייתא קדישין אינון בא וראה, פי דברי התורה הם קדושים מצד עולם הבריאה, עלאין אינון הם עליונים מצד עולם היצירה, מתיקין אינון הם מתוקים מצד עולם העשיה, כמה דכתיב כמו שנאמר הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים, לכן מאן דאשתדל באורייתא מי שעוסק בתורה, נחשב לו כאלו קאים כל יומא על טורא דסיני וקביל אורייתא כאלו הוא עומד כל יום על הר סיני ומקבל את התורה, פי דבורי ועסקי האדם בתורה אינם נותנים בה עביות שתחלש קדשתה, לזה אפלו היום אחר כמה אלפים שנים ממתן תורה, היא בקדשתה כאלו היום נתנה על הר סיני, הדא

הוא דכתיב זהו שכתוב היום הזה נהיית לעם (פרש רש"י בכל יום יהיו בעיניך כאלו היום באת עמו בכרית), והא אוקמוה חברייא והרי העמידו החברים (במסקת גלכות דף סג עמוד ט) ושאלו על מה שכתוב היום הזה נהיית לעם, וכי אותו היום נתנה תורה לישראל, והלא אותו יום סוף ארבעים שנה הנה, אלא ללמדך שחביבה תורה על לומדיה בכל יום ויום, פיום שנתנה מהר סיני. (דף קעט ע"ב, ובביאורינו כרך יג עמ' רצו)

בשחוזרים בתשובה קורא השם יתברך לצדיקים לבטל גזרות

זכאה חולקיהון דצדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי דאתי אשרי חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא, ואף על גב דאינון באתר אחרא בעלמא אחרא עלאה ואף על פי שהם במקום אחר ובעולם אחר עליון, דהיינו בגן עדן ואינם יודעים מעניני העולם הזה, מפל מקום זכותהון קיימא בעלמא דא לדרי דרין זכותם עומדת בעולם הזה לדורי דורות,

בְּעֶלְמָא אַחְרָא עֲלָא, זְכוּתְהוֹן קַיִמָּא בְּעֶלְמָא דָּא לְדְרֵי דְרִין, וּבְשַׁעְתָּא דִּישְׂרָאֵל תִּיבִינ בְּתִיּוּבְתָא קַמִּי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּגְזָרָה אַתְגְּזֵר עֲלֵייהוּ, כְּדִין קְאָרִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְצַדִּיקַיִיא דְקַיִימִי קַמִּיהָ לְעִילָא, וְאוּדַע לֹון, וְאִינוּן מְבַטְלֵי הֵהִיא גְזָרָה, וְחַיִּים קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵייהוּ דִּישְׂרָאֵל, זְכָאִין אִינוּן צַדִּיקַיִיא, דְעֲלִייהו כְּתִיב (ישעיה נח יא) וְנַחֲךָ יְהו"ה תָּמִיד וְגו'.

מַגְלַת אֶסְתֵּר יֵשׁ בַּהּ לְמוֹד לְדוֹרוֹת

וַיְדַבֵּר הָעָם בְּאַלְהֵיִם וּבְמֹשֶׁה וְגו', פְּרָשְׁתָּא דָּא בְּאַתְר אַחְרָא אֶסְתֵּרִיק, עִם אִינוּן מִי מְרִיבָה דְמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן.

רַבִּי יִצְחָק פְּתַח (אסתר ה א) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי (דף קפג ע"ב) וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוֹת וְגו', מַגְלַת אֶסְתֵּר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמָרָה, וּבְגִין כֶּךָ כְּתוּבָה בֵּין הַכְּתוּבִים, וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, דְאַתְחַלֵּשׁ חֵילָא דְגוּפָא, וְהָא קַיִמָּא בְּרוּחָא בְּלֹא גוּפָא, כְּדִין וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוֹת.

מתוק מדבש

עִם אִינוּן מִי מְרִיבָה דְמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עִם הַפְּרָשָׁה שֶׁל מִי מְרִיבָה שֶׁל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הַכְּתוּבָה לְמַעְלָה. (רמ"ק ומפרשים)

רַבִּי יִצְחָק פְּתַח כְּדִי לְפָרֵשׁ הַפְּסוּק וַיְדַבֵּר הָעָם בְּאַלְהֵיִם וּבְמֹשֶׁה, וְהַקְּדִים לְפָרֵשׁ מַה שְּׁכָתוּב וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי (דף קפג ע"ב) וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוֹת וְגו', הֵנָּה אֲמָרו חַכְמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (פְּמַסְקַת מַגְלָה 197 עמוד א) מַגְלַת אֶסְתֵּר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמָרָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוּא בְּחִינַת מְלָכוֹת [הַשְּׁכִינָה], וּבְגִין כֶּךָ כְּתוּבָה בֵּין הַכְּתוּבִים וְלִכְפֹּה הִיא כְּתוּבָה בֵּין הַכְּתוּבִים, שֶׁהֵם [בְּחִינַת] יְסוֹד וּמְלָכוֹת, אִם כֵּן אֵין בַּהּ דְבַר שְׁלֹא יְהִי בַּהּ לְמוֹד לְדוֹרוֹת, הֵנָּה מַה שְּׁכָתוּב וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לִימֵי הַתְּעֵנִית, דְאַתְחַלֵּשׁ חֵילָא דְגוּפָא שְׂאֵז נַחֲלֵשׁ כַּח הַגּוּף וְנַחֲלֵשוּ חוֹשִׁים הַגְּשָׁמִים מַחֲמַת הַתְּעֵנִית, וְהָא קַיִמָּא בְּרוּחָא בְּלֹא גוּפָא וְהָרִי הִיא כְּאֵלוּ אֶסְתֵּר עֲמָדָה בְּרוּחַ דְהִינּוּ בְּכַח הַשְּׁכָל וְהַנְּשָׁמָה בְּלֹא הַגּוּף, כְּדִין אֵז וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוֹת.

(דף קפג ע"א-ע"ב ובביאורינו כרך יג עמ' שמו)

וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוֹת, נֶעֱשֶׂתָה מְרַבָּבָה לְמְלָכוֹת דְאַצִּיּוֹת

וְשׂוֹאֵל מֵאֵי מְלָכוֹת מַה הַפּוֹנָה בְּמֵלֶת מְלָכוֹת, אִי תִימָא בְּלְבוּשֵׁי יָקָר וְאַרְגָּוֹנָא אִם תֵּאמֵר שְׁנַתְּלִבְשָׁה בְּלְבוּשׁ יָקָר וְאַרְגָּמָן, הָא לֹא הָכִי אֲקָרִי הָרִי אֵלוּ אִינָם נִקְרָאִים בְּשֵׁם מְלָכוֹת, אֲלֵא בְּשֵׁם לְבוּשֵׁי מְלָכוֹת, אֲלֵא מַה שְּׁכָתוּב וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוֹת, הִינּוּ דְאַתְלַבְּשַׁת

וּבְשַׁעְתָּא דִּישְׂרָאֵל תִּיבִינ בְּתִיּוּבְתָא קַמִּי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְשַׁעְתָּא שִׁישְׂרָאֵל חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַמַּגְעַת עַד כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וּגְזָרָה אַתְגְּזֵר עֲלֵייהוּ אֲפֵלוּ אִם נִגְזָרָה עֲלֵיהֶם אִיזוּ גְזָרָה רַעָה רַחֲמָנָא לְצִלוּ, כְּדִין קְאָרִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְצַדִּיקַיִיא דְקַיִימִי קַמִּיהָ לְעִילָא אֵז קוּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת הַצַּדִּיקִים הַעוֹמְדִים לְפָנָיו לְמַעְלָה, וְאוּדַע לֹון וּמוֹדִיעַ לָהֶם אֵת הַגְּזָרָה, וְאִינוּן מְבַטְלֵי הֵהִיא גְזָרָה וְהֵם מְבַטְלִים אֵת הַגְּזָרָה הֵהִיא בְּקִלּוֹת בְּתַפְלָתָם, וְחַיִּים קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵייהוּ דִּישְׂרָאֵל וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל, זְכָאִין אִינוּן צַדִּיקַיִיא אֲשֶׁרֵיהֶם הַצַּדִּיקִים, דְעֲלִייהו כְּתִיב שְׁעֲלִיהֶם נֶאֱמַר וְנַחֲךָ יְהו"ה תָּמִיד וְהַשְּׁבִיעַ בְּצַחֲצַחוֹת נַפְשֶׁךָ וְגו'.

הֵנָּה לְפַעְמִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַיֵּם גְּזָרְתוֹ לְמֹשֶׁה, מִפְּנֵי רַע מַעֲשֵׂה הַתַּחְתּוֹנִים, וְאֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹדִיעַ אֵת הַגְּזָרָה לְצַדִּיקִים שְׂבָגַן עַדָּן, וְאֵז צְרִיךְ תְּשׁוּבָה חֲזָקָה וְתַפְלָה לְמֹשֶׁה, וְהַחַיִּים הוֹלְכִים לְבֵית הַקְּבָרוֹת וּמוֹדִיעִים אֵת הַגְּזָרָה לְצַדִּיקִים הַמֵּתִים, וְהֵם בְּסִיוַע תְּשׁוּבַת וְתַפְלַת הַתַּחְתּוֹנִים מְבַטְלִים הַגְּזָרָה, וּמְהַפְּכִים אֵת מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת הַרַחֲמִים. (דף קפג ע"א, ובביאורינו כרך יג עמ' שמה)

מַגְלַת אֶסְתֵּר יֵשׁ בַּהּ לְמוֹד לְדוֹרוֹת

וַיְדַבֵּר הָעָם בְּאַלְהֵיִם וּבְמֹשֶׁה לְמַה הַעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְמוֹת בְּמִדְבָּר, הֵנָּה פְּרָשְׁתָּא דָּא פְּרָשָׁה זֹו בְּאַתְר אַחְרָא אֶסְתֵּרִיק עֲלָה בְּמָקוֹם אַחַר וְשֵׁם פְּרָשְׁנוּ אוֹתוֹ, דְהִינּוּ

ותלבש אסתר מלכות, נעשתה מרפכה למלכות דאצילות

מאי מלכות, אי תימא בלבושי יקר וארגוונא, הא לאו הכי אקרי, אלא ותלבש אסתר מלכות, דאתלבשת במלכות עלאה קדישא, ודאי לבשה רוח הקדש.

השומר פיו ולשונו זוכה להתלבש ברוח הקדש

מאי טעמא זכתה להאי אתר, בגין דנטרא פומה דלא לחוואה מדי, הדא הוא דכתיב (שם ב כ) אין אסתר מגדת מולדתה, ואוליפנא כל מאן דנטיר פומיה ולישניה זכי לאתלבשא ברוח דקדשא, וכל מאן דסטי פומיה למלה בישא, הא ודאי ההוא מלה בישא עליה, ואי לאו הא נגעים או צרעת דמוקדן פחויא עליה, והא אוקמוה.

וידבר העם באלהי"ם ובמשה, דאמרו מלה בישא בקדשא בריהו הוא, וכתרגומו ועם משה נצו, למה העליתונו, שווי כל אפייא שויין, בגין כן אודמן לגבייהו חוויין דמוקדן לון כאשא, ועייל אשא למעיהו, ונפלין מתין, כמה דאת אמר, וישלח יהו"ה בעם את הנחשים השרפים.

מתוק מדבש

ומזה הדבור בא הנחש ונשף אותו, ואי לאו, הא נגעים או צרעת דמוקדן פחויא עליה ואם לא, הרי נגעים או צרעת ששורפים את הגוף כנחש באים עליו, והא אוקמוה וכבר בארו חכמינו זכרונם לכרחה ענין זה (עין מסכת ערכין דף טו עמוד ב). (רמ"ק ומק"מ ומפרשים)

ועתה מסיק רבי יצחק את דבריו, ואמר מה שכתוב וידבר העם באלהי"ם ובמשה, היינו דאמרו מלה בישא בקדשא בריהו הוא שאמרו לשון הרע על הקדוש ברוך הוא, והוא מה שאמרו "למה העליתנו ממצרים למות במדבר, כי אין לחם ואין מים, ונפשנו קצה בלחם הקלקל", וכתרגומו שעל וידבר העם באלהי"ם מפרש התרגום "ואתרעם עמא במימרא דה", ועל "ובמשה" מפרש התרגום "ועם משה נצו" שרבו עמו בדברי ריבות שאינם כתיבים בתורה, ומה שאמרו למה העליתונו בלשון רבים, פי שווי כל אפייא שוויין השווי כל הפנים שוים, דהיינו שהשווי את הקדוש ברוך הוא עם משה, לומר להם למה העליתנו ממצרים, בגין כן לפי שעשו מעשה נחש להוציא דבה, לכן אודמן לגבייהו חוויין דמוקדן לון כאשא נזדמן להם נחשים השורפים אותם בארסם כאש, ועייל אשא למעיהו ונפלין מתין ונכנסה האש במעיהם ונפלו ומתו, כמה דאת אמר כמו שנאמר וישלח יהו"ה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם, ששרפו את בני מעיהם, "וימת עם רב מישראל".

(דף קפג ע"ב, ובביאורינו כרך יג עמ' שמו)

במלכות עלאה קדישא שנתלבשה במלכות העליונה הקדושה [השכינה], כלומר בלבוש רוחני הנמשך מרוח המלכות, כעין לבושי הצדיקים בגן עדן (פמנלך לעיל דף קסט עמוד ב), ודאי לבשה רוח הקדש ודאי שלבשה רוח הקדש, כי רוח הקדש היא פחינת מלכות [השכינה], והפונה פי נודפכה עד שנעשית מרפכה למלכות העליונה, והיתה ראויה להתלבש בלבוש רוחני.

(דף קפג ע"ב, ובביאורינו כרך יג עמ' שמו)

השומר פיו ולשונו זוכה להתלבש ברוח הקדש

ושאל מאי טעמא זכתה להאי אתר מהו הטעם שזכתה למקום הזה להיות מרפכה למלכות בהיותה בבית אחשוורוש, ולא זכתה לזה בהיותה בבית מרדכי, ומשיב בגין דנטרא פומה דלא לחוואה מדי לפי ששמרה את פיה שלא להגיד כלום, הדא הוא דכתיב זהו שכתוב אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי, ודבר זה עשתה בבית אחשוורוש, ואוליפנא כל מאן דנטיר פומיה ולישניה ולמדנו כל מי ששומר פיו ולשונו, זכי לאתלבשא ברוח דקדשא זוכה להתלבש ברוח הקדש, וכל מאן דסטי פומיה למלה בישא וכל מי ששטה פיו לדבר לשון הרע, הא ודאי ההוא מלה בישא עליה הרי ממש הדבור הרע ההוא שולט עליו להענישו (כמו שכתוב (ספלים לד כב) תמותת רשע רעה),

מֹשֶׁה רָבֵנוּ נִתְיָרָא מֵעוֹג מִלֶּךְ הַבְּשָׁן מִפְּנֵי שְׁנִמּוּל עַל יְדֵי אַבְרָהָם

אֹרֶף הָכָא דִּין אוֹתוֹ, דָּא עוֹג דְּאִתְדַבֵּק בְּאַבְרָהָם, וּמֵאַנְשֵׁי בֵּיתָהּ הָוָה, וְכַד אֲתַגְזֹר אַבְרָהָם, מַה פְּתִיב וְכָל אַנְשֵׁי בֵּיתוֹ וְגו', דָּא עוֹג דְּאִתְגְּזֹר עִמֵּיהּ, וְקַבִּיל הָאִי אֶת קַדִּישָׁא, פִּיּוֹן דְּחֻמָּא עוֹג דִּישְׂרָאֵל מְקַרְבִּין גַּבִּיהּ, אָמַר הָא וְדָאִי אָנָּא אַקְדִּימְנָא זְכוּתָא דְקָאִים לֹון, וְדָא שְׂוֵי לְקַבְלִיהּ.

בֵּיהּ שְׁעֵתָא דְחִיל מֹשֶׁה, הִיף יְכִיל לְאַעְקָרָא רְשִׁימָא דְרְשִׁים אַבְרָהָם, אָמַר וְדָאִי הָא יְמִינָא דִילֵי מִית, דְּהָא יְמִינָא בְּעֵינָא לְהָאִי, אִי נִימָא הָא אֶלְעָזֶר, יְמִינָא דְסִיחָרָא הוּא וְלֹא דִילֵי, וְהָאִי אֶת לִימִינָא הוּא, דְאַבְרָהָם לִימִינָא הוּא.

לֹא עֵמֵד לְעוֹג זְכוּת הַמִּילָה מִפְּנֵי שְׁפָגַם בְּקִדְשָׁתָהּ

מִיָּד אָמַר קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, אַל תִּירָא אוֹתוֹ, וְלֹא תִדְחַל לְהֵהוּא אוֹת דִילִיָּהּ, וְאַפִּילוּ לִימִינָא לֹא אַצְטְרִיף, כִּי בִיָּדְךָ נִתְתִּי, שְׁמַאלָא דִילְךָ יַעֲקֹר לִיהּ מְעַלְמָא, דְּהָא הוּא פְּגִים רְשִׁימָא דִילִיָּהּ, וּמֵאֵן דְפְּגִים לְהָאִי אֶת, אֲתַחְזִי לְאַתְעַקְרָא מְעַלְמָא, כֹּל שְׁפָן שְׁמַאלָא דִילְךָ דְאִיָּהוּ

מתוק מדבש

אֶת אֶלְעָזֶר תַּחַת אַבְיֹו אַהֲרֹן, הוּא אֵינוֹ מוֹעִיל כְּגַד עוֹג, יְמִינָא דְסִיחָרָא הוּא כִּי הוּא הִמְיִן שֶׁל הַלְבָנָה שֶׁהִיא בַּחֲנִינַת הַמַּלְכוּת [הַשְּׂכִינָה], דְּהֵינּוּ יְמִינוֹ שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהִיוּ פְּנֵי פְנֵי לְבָנָה, וְלֹא דִילֵי וְאֵינוֹ הִמְיִן שְׁלֵי שְׁאֵנִי בַּחֲנִינַת הַתְּפָאֶרֶת [קוּב"ה], וְהָאִי אֶת לִימִינָא הוּא וְזֶה הָאוֹת שֶׁל עוֹג הוּא לִימִין [בַּחֲנִינַת] הַתְּפָאֶרֶת דְּתְפָאֶרֶת דְּזַעֲרִי אַנְפִּין, דְאַבְרָהָם לִימִינָא הוּא כִּי אַבְרָהָם הוּא בְּחֻסְדֵּי שְׁבִימִין שֶׁל דְּתְפָאֶרֶת הַתְּפָאֶרֶת, וְהוּא שֶׁם לוֹ זֶה הָאוֹת. (דף קפד ע"א, וּבְבִיאורֵינוּ כַּרְךָ יג ע"ב שְׁנַח-שְׁנַט)

לֹא עֵמֵד לְעוֹג זְכוּת הַמִּילָה מִפְּנֵי שְׁפָגַם בְּקִדְשָׁתָהּ

מִיָּד אָמַר קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא מִיָּד אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה, אַל תִּירָא אוֹתוֹ דְּהֵינּוּ וְלֹא תִדְחַל לְהֵהוּא אוֹת דִילִיָּהּ לֹא תִירָא מִפְּנֵי הָאוֹת שְׁלֹו, וְאַפִּילוּ לִימִינָא לֹא אַצְטְרִיף וְאַפִּילוּ לִימִין לֹא תַצְטְרִף כְּדִי לְנַצְחוֹ, כִּי בִיָּדְךָ נִתְתִּי דְּהֵינּוּ שְׁמַאלָא דִילְךָ יַעֲקֹר לִיהּ מְעַלְמָא הַשְּׁמַאל שֶׁלְךָ יַעֲקֹר אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם, כִּי לֹא עוֹמְדָת לוֹ זְכוּת הַמִּילָה שְׁשֶׁם לוֹ אַבְרָהָם, דְּהָא הוּא פְּגִים רְשִׁימָא דִילִיָּהּ כִּי הוּא פְּגִים אֶת רֶשֶׁם הַבְּרִית שְׁלֹו, בְּכָל מִינֵי טְמְאוֹת שֶׁל עֲרִיזוֹת, וּמֵאֵן דְפְּגִים לְהָאִי אֶת אֲתַחְזִי לְאַתְעַקְרָא מְעַלְמָא וּמִי שְׁפָגַם לְזוֹ הָאוֹת הוּא רְאוּי לְהִיּוֹת

מֹשֶׁה רָבֵנוּ נִתְיָרָא מֵעוֹג מִלֶּךְ הַבְּשָׁן מִפְּנֵי שְׁנִמּוּל עַל יְדֵי אַבְרָהָם

אֹרֶף הָכָא דִּין אוֹתוֹ, דָּא עוֹג דְּאִתְדַבֵּק בְּאַבְרָהָם אָפֵן כָּאן מֵלַת "אוֹתוֹ" הוּא עוֹג שֶׁנִּתְדַבֵּק בְּאַבְרָהָם, וּמֵאַנְשֵׁי בֵּיתָהּ הָוָה וּמֵאַנְשֵׁי בֵּיתוֹ הִיָּה, וְכַד אֲתַגְזֹר אַבְרָהָם וּכְשֶׁנִּמּוּל אַבְרָהָם מַה פְּתִיב וְכָל אַנְשֵׁי בֵּיתוֹ וְגו' נְמוּלוּ אִתּוֹ, דָּא עוֹג דְּאִתְגְּזֹר עִמֵּיהּ וְקַבִּיל הָאִי אֶת קַדִּישָׁא זְהוּ עוֹג שְׁנִמּוּל עַל יְדֵי אַבְרָהָם וְקַבִּיל אוֹת בְּרִית קְדָשׁ, פִּיּוֹן דְּחֻמָּא עוֹג דִּישְׂרָאֵל מְקַרְבִּין גַּבִּיהּ פִּיּוֹן שְׂרָאָה עוֹג שִׁישְׂרָאֵל מִתְקַרְבִּים אֵלָיו, אָמַר הָא וְדָאִי אָנָּא אַקְדִּימְנָא זְכוּתָא דְקָאִים לֹון אָמַר הִרִי וְדָאִי אֵנִי הַקְדַּמְתִּי זְכוּת הַמִּילָה שְׁעוֹמְדָת לְהֶם, כִּי הוּא נְמוּל עוֹד לְפָנֵי יַצְחָק אַבְיָנוּ, וְדָא שְׂוֵי לְקַבְלִיהּ וְזְכוּת זוֹ שֶׁם כְּגַדּוֹ לְבַטַח בּוֹ וְלִלְחָם בִּישְׂרָאֵל.

בֵּיהּ שְׁעֵתָא דְחִיל מֹשֶׁה בְּאוֹתָהּ הַשְּׁעָה נִתְיָרָא מֹשֶׁה, אָמַר הִיף יְכִיל לְאַעְקָרָא רְשִׁימָא דְרְשִׁים אַבְרָהָם אִיף אוֹכַל לְעַקֵּר אֶת הַרְשָׁם שְׂרָשָׁם אַבְרָהָם, אָמַר וְדָאִי הָא יְמִינָא דִילֵי, מִית אָמַר וְדָאִי הִרִי הַזֶּרוּעַ הִמְיִן שְׁלֵי דְּהֵינּוּ אַהֲרֹן שֶׁהִיָּה בְּחֻסְדֵּי, מֵת, דְּהָא יְמִינָא בְּעֵינָא לְהָאִי כִּי כַח הַחֻסְדֵּי הָעֲלִיּוֹן שְׁבִימִין צְרִיף כָּאן לְעַקֵּר אֶת רֶשֶׁם אוֹת בְּרִית שֶׁל עוֹג, פִּיּוֹן שְׁמַצַּד הַחֻסְדֵּי דְאַבְרָהָם בְּאֵה לוֹ זְכוּת הַמִּילָה, אִי נִימָא הָא אֶלְעָזֶר אִם נִאמַר שִׁישׁ כָּאן

יָדָה, יַעֲקֹר לִיה מַעְלָמָא, בְּגִין כֶּךָ (דף קפד ע"ב) אַתְעֲקֹר מַעְלָמָא, וְאַפִּילוּ דְאִיהוּ תְקִיפָא מִבְּנֵי גַבְרֵי, וּבְעָא לְשִׁיצָאָה לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, נִפְל בִּידֵיה דְמֹשֶׁה וְאַשְׁתַּצִּי.

בְּגִין כֶּךָ כְּלָא שְׁצִיאוּ יִשְׂרָאֵל, בְּנוֹי וְכָל עַמִּיה וְכָל דִּילֵיה, כְּמָה דְכְתִיב, וַיִּכּוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו וְאֵת כָּל עַמּוֹ, וְכְתִיב (שם ב לג) וַיִּנָּךְ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו, בְּנוֹ כְּתִיב חֶסֶר יו"ד, וְקָרִינֵן בְּנוֹי, וְהָא אוֹקְמוּה חֲבָרֵי.א.

בְּגִל מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ כָּל הָאוֹתוֹת לְיִשְׂרָאֵל

זְכָאִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל דְמֹשֶׁה נְבִיאָה הָוָה בִּינֵיהוּ, דְבְּגִינֵיה עֲבִיד לִוֵן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל הַנִּי אֲתוּוֹן וְאוֹקְמוּה, וְקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא גָזַר קְיָימִיה עִם שְׁאָר עַמִּין לְאַתְקַשְׁרָא בְּהוּ, אֲלֵא עִם יִשְׂרָאֵל, דְאֵינוֹן בְּנוֹי דְאַבְרָהָם, דְכְתִיב בּוּ (בראשית י"ז) וּבִין זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ לְדוֹרְתָם לְבְרִית עוֹלָם, וְכְתִיב (ישעיה נט כא) וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יְהוָה, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְגו', לֹא יְמוּשׁוּ מִפִּיךָ וְגו'.

מתוק מדבש

בְּגִל מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ כָּל הָאוֹתוֹת לְיִשְׂרָאֵל

וּמְסִיק דְבָרָיו וְאָמַר זְכָאִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל דְמֹשֶׁה נְבִיאָה הָוָה בִּינֵיהוּ אֲשֶׁרִיחֵם יִשְׂרָאֵל שְׁמֹשֶׁה הַנְּבִיא הָיָה בִּינֵיהֶם, דְבְּגִינֵיה עֲבִיד לִוֵן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל הַנִּי אֲתוּוֹן וְאוֹקְמוּה שְׁבִשְׁבִילוּ עָשָׂה לְהֵם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל אֵלוּ הָאוֹתוֹת, וְכִכְר בְּאָרו כֶּךָ הַחֲבָרִים, וְקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא גָזַר קְיָימִיה עִם שְׁאָר עַמִּין לְאַתְקַשְׁרָא בְּהוּ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא כָּרַת בְּרִיתוֹ עִם שְׁאָר הָעַמִּים לְהַתְקַשֵּׁר עִמָּהֶם, אֲלֵא עִם יִשְׂרָאֵל דְאֵינוֹן בְּנוֹי דְאַבְרָהָם אֲלֵא עִם יִשְׂרָאֵל שְׁהֵם בְּנוֹי שֶׁל אַבְרָהָם, (וְאִם גּוֹי יְמוּל אֵת עַצְמוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם זְכוּת הַמִּילָה אִם לֹא יִתְגַּדֵּר), דְכְתִיב בּוּ שְׁנַאֲמַר בּוּ, וְהַקְמַתִי אֵת בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבִין זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ לְדוֹרְתָם לְבְרִית עוֹלָם לְהִיּוֹת לְךָ לְאֱלֹהֵי"ם וְלִזְרַעֲךָ אַחֲרֶיךָ, וְכְתִיב וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָנִי עַל זֹאת אֲכַרַת בְּרִית עִמָּהֶם אָמַר יְהוָה, וּפְרַשׁ עַל מָה הִיא הַבְּרִית, וְאָמַר רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ רוּחַ הַנְּבִיאָה הַשׁוֹרָה עָלֶיךָ, "וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ" וְדְבָרֵי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לְלַמְדָם, הִנֵּה שְׁתִּי אֵלֶּה לֹא יְמוּשׁוּ לֹא יִסּוּרוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרְעֶךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרְעֶךָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם, עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת. (דף קפד ע"ב, וּבְבִיאורֵינוּ כַּרְךָ יג ע"ב ש"ס)

נְעֲקֹר מִן הָעוֹלָם מַעְצָמוּ, כָּל שְׁכָן שְׁמָאֲלָא דִּילֶךָ דְאִיהוּ יָדָה יַעֲקֹר לִיה מַעְלָמָא כָּל שְׁכָן הַשְּׁמָאֲלָא שְׁלֶךָ שְׁהוּא יָדָה יַעֲקֹר אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם, בְּגִין כֶּךָ (דף קפד ע"ב) אַתְעֲקֹר מַעְלָמָא וְלִכְךָ עוּג נְעֲקֹר מִן הָעוֹלָם, וְאַפִּילוּ דְאִיהוּ תְקִיפָא מִבְּנֵי גַבְרֵי וְאֲפִילוּ שְׁהוּא הָיָה גְבוּר מִבְּנֵי הַגְּבוּרִים, וּבְעָא לְשִׁיצָאָה לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל מִפִּינֵן שְׂרָצָה לְהַשְׁמִיד וְלְהַרְג אֵת יִשְׂרָאֵל, שְׁעֲקֹר טוּרָא בַר תְּלַתָּא פְּרָסִי וְרָצָה לְהַרְג יְחִיד אֵת כָּל יִשְׂרָאֵל (פְּמִנְחָר צְמַסְכַּת צְרִכּוֹת דף נד עמוד ט), לְכֵן נִפְל בִּידֵיה דְמֹשֶׁה וְאַשְׁתַּצִּי נִפְל בִּידוֹ שֶׁל מֹשֶׁה וְנִשְׁמַד וְנִהְרַג.

בְּגִין כֶּךָ כְּלָא שְׁצִיאוּ יִשְׂרָאֵל, בְּנוֹי וְכָל עַמִּיה וְכָל דִּילֵיה וְלִכְךָ יִשְׂרָאֵל הַשְּׁמִידוֹ אֵת הַכָּל, אֵת בְּנָיו וְכָל עַמּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ, כְּמָה דְכְתִיב כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר וַיִּכּוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו וְאֵת כָּל עַמּוֹ וְאֵת כָּל עַמּוֹ הִנֵּה כָּאֵן כְּתוּב "בְּנוֹי" מְלֵא י', וְכְתִיב בְּסִיחוּן (דְּנָרִים ז לג) וַיִּנָּךְ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו הִנֵּה בְּנוֹ כְּתִיב חֶסֶר יו"ד, וְקָרִינֵן בְּנוֹי מִלַּת בְּנוֹ כְּתוּב חֶסֶר י' הַמּוֹרָה עַל בֶּן אָחִד, וְאָנוּ קוֹרְאִים בְּנוֹי בְּלִשׁוֹן רַבִּים, וְהָא אוֹקְמוּה חֲבָרֵי וּבְאָרו אוֹתוֹ הַחֲבָרִים, שְׁהִיָּה לוֹ בֶּן גְבוּר כְּמוֹתוֹ.

(דף קפד ע"א-ע"ב, וּבְבִיאורֵינוּ כַּרְךָ יג ע"ב ש"ס)

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימיל בכותרת:
3022233@gmail.com

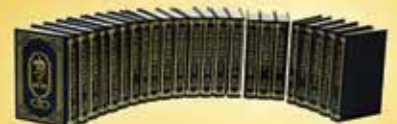
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפרושה הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)